

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3348/07
20.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Надежде Радевић, Слободана Спасића, Миломира Николића и Јованке Кажих, чланова већа, у правној ствари тужиље-противтужене АА, коју заступа АБ, адвокат, против туженог-противтужиоца ББ, кога заступа БА, адвокат, ради развода брака, вршења родитељског права и издржавања малолетног детета, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж.бр.1322/07 од 13.09.2007. године, у седници одржаној 20.12.2007. године донео је

ПРЕСУДУ

Ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж.бр.1322/07 од 13.09.2007. године ОДБИЈА СЕ као неоснована.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Зрењанину П.бр.2056/06 од 06.06.2007. године ставом првим изреке разведен је брак закључен између странака __.2003. године. Ставом другим изреке малолетно дете странака ММ рођен __. године поверен је мајци и утврђено да она самостално врши родитељско право. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа износ од 9.000,00 динара месечно почев од 12.06.2006. године, па убудуће, а доспеле рате да плати одједном у року од 15 дана, са законском затезном каматом од доспећа сваке рате, до исплате. Будуће рате да плаћа до 15-ог у месецу за текући месец, а у случају доцње да плати законску затезну камату од доспећа сваке рате, до исплате. Ставом четвртим и петим изреке уређен је начин одржавања личних односа туженог са малолетним дететом. Ставом шестим изреке одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца, којим је тражено да се малолетно дете повери њему на самостално вршење родитељског права и да се одреди начин одржавања личних односа тужиље са малолетним дететом на начин како је у противтужби предложено. Ставом седмим изреке одбијен је захтев тужиље на име дечијег издржавања преко досуђеног, а до траженог износа од 11.000,00 динара месечно. Ставом осмим изреке одлучено је да свака страна сноси своје трошкове.

Пресудом Окружног суда у Зрењанину Гж.бр.1322/07 од 13.09.2007. године жалба тужиље је одбијена, а жалба туженог делимично усвојена и делимично одбијена, тако што је првостепена пресуда преиначена у погледу висине доприноса туженог издржавању малолетног детета утолико што је досуђени месечни износ снижен на 7.000,00 динара, а преко овог износа захтев за досуду износа од још 2.000,00 динара месечно почев од 12.06.2006. године, па убудуће је одбијен. У осталом побијаном делу који се односи на одлуку о вршењу родитељског права над малолетним дететом странака и о начину одржавања личних односа туженог са малолетним дететом и на одлуку о трошковима парничног поступка, првостепена пресуда је потврђена и одлучено да свака страна сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао правилност побијане пресуде на основу члана 399. ЗПП и утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, заједничко дете странака, малолетни ММ, рођен је __. године. Тужиља је рођена 198__ године, а тужени 196__ године. Тужиља је незапослена, студент је __ године __ факултета, нема непокретне имовине, живи код својих родитеља, с тим што је њена мајка незапослена, док је отац власник агенције за вођење пословних књига. Тужени је факултетски образован, власник је "ВВ". Радња туженог запошљава 16 радника, чија је месечна зарада између 10.000,00 и 12.000,00 динара. Као порески обвезник тужени плаћа порез на месечну зараду од 18.000,00 динара. На име закупнине за два пословна простора месечно издваја 700 еура и 56.000,00 динара. Његова радња позитивно послује. Тужени је такође власник куће у __, где живи сам. Из првог брака тужени има два сина за чије издржавање месечно плаћа 4.000,00 и 3.000,00 динара. Странке су без знакова психичких болести или поремећаја, позитивно су мотивисани према детету у родитељској улози и подобни су за родитељство. Малолетно дете странака се развија као здраво дете одговарајуће свом узрасту и испољава спонтан однос према оба родитеља. Центар за социјални рад у Зрењанину предложио је да се малолетно дете

странка повери мајци. исти предлог дао је и судски вештак – дечији неуропсихијатар доктор дд. Минимална сума издржавања у смислу члана 160. став 4. Породичног закона утврђена је у износу од 11.402,00 динара.

Код таквог чињеничног стања, правилна је одлука нижестепених судова да се тужиља одреди за родитеља који ће сам вршити родитељско право, у смислу члана 77. став 33., у вези члана 226. став 1. и члана 272. став 2. Породичног закона.

Одредбом члана 6. став 1. Породичног закона прописано је да је свако дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активностима које се тичу детета.

Имајући у виду узраст малолетног детета, мишљење надлежног центра за социјални рад, и судског вештака, као и остале релевантне чињенице утврђене током првостепеног поступка, и по налажењу овог суда у најбољем је интересу детета да буде поверено мајци у ситуацији кад његови родитељи, услед поремећених односа и развода брака више не живе заједно. Стога су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права у односу на одлуку о поверавању детета мајци неосновани.

Правилно је од стране другостепеног суда утврђена висина издржавања коју је тужени у обавези да даје за своје малолетно дете. Оваква одлука у складу је са одредбама члана 154., 160., 161. и 162. Породичног закона. Висина издржавања одређена је према потребама детета и његовом узрасту, а сразмерна је и могућностима туженог, као дужника издржавања, при чему је вођено рачуна и о минималној суми издржавања. Могућности туженог правилно су процењена, обзиром на његове приходе, његову имовину, његове личне потребе и обавезу издржавања још двоје деце. Зато су неосновани и ревизијски наводи у којима се истиче да је висина издржавања превисоко одређена.

Одредбом члана 162. став 2. Породичног закона прописано је да ако се висина издржавања одређује у проценту од редовних месечних новчаних примања дужника издржавања (зарада, накнада зараде, пензија, ауторски хонорар и тд.), висина издржавања, по правилу, не може бити мања од 15% нити већа од 50% редовних месечних новчаних примања дужника издржавања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање. Ова ограничења нису обавезујућа, већ су прописана као правило, а то подразумева и могућност постојања изузетака, што зависи од околности сваког конкретног случаја. Осим тога, она су прописана за ситуације процентуалног одређивања висине издржавања, што овде није случај. Имајући у виду имовно и породично стање туженог и његове стамбене прилике, правилно је утврђено да, сагласно захтеву постављеном у смислу члана 162. став 1. Породичног закона, тужени може да плаћа издржавање у фиксном месечном износу од 7.000,00 динара, чиме неће бити доведена у питање његова егзистенција, као ни друге његове деце, које је он такође дужан да издржава. Зато на правилност побијане пресуде не утичу ревизијски наводи да укупан износ који је тужени у обавези да месечно издваја за издржавање своје сво троје деце прелази 50% његових прихода утврђених у овој парници.

Имајући у виду изложено и налазећи да не постоје разлози због којих је ревизија изјављена, као ни разлози на које пази по службеној дужности, Врховни суд је применом члана 405. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа – судија,

Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

НН